

23/10

מדינת ישראל
הכנסת

מ.ט.

פרוטוקול מס. 10/ג

מישיבת ועדת השירותים הצבוריים, שהתקיימה
ביום ג', ח' בסבת תשי"ח - 31.12.57, בשעה
9.00

נכחו - חברי הוועדה:

- מ. ארם - היו"ר
- ב. ארדיטי
- ר. הקסין
- ב"צ. הרמל
- פ. זואריץ'
- ש. כפרי
- י. ניצני
- ד. נצר
- ר. צברי
- א. שוסטק

מוזמנים:

- פ. דגן - סגן המנהל הכללי במשרד הבריאות
- ד"ר מאיר - מנהל המחלקה לרפוי שיניים במשרד הבריאות
- ד"ר פרחי - סגן מנהל המחלקה לרפוי שיניים במשרד הבריאות
- מר נעמן - היועץ המשפטי של משרד הבריאות
- ד"ר רוזנטל - מטעם משרד המשפטים

מסלחת של טרפאי שיניים - עולים חדשים:

- נאס עמנואל,
- קורבילד יוסף
- קלטר דוד
- מסלחת טרפאי שיניים ותיקים:
- מוזיקנסקי אליהו
- סלוצקי שמואל
- טרוט שלמה
- מסלחת הסתדרות טרפאי שיניים בעלי רישיונות:
- מר הינדס
- מר וינטרשטיין
- ד"ר קרייזר

סדר-היום: דיון בחוק לתיקון פקודת רופאי שיניים, תשי"ח-1957.

היו"ר ס. ארם:

פותח את הישיבה.

מציע כי נסכם את סדר-יומה של הועדה לישיבת הבאה. להלן גורל שלוש ועדות המשנה שנקבעו על ידי מליאת הועדה: (1) לסכום בעיית רופא הספר, המרוכזת על ידי חברת הכנסת רות הקטין. (2) לסכום הקיצבה לזקנים. מאחר וסגן-סר הסעד הד"ר רוזנברג ביקש לדחות את כינוס הועדה לטובע הבא ומאחר וד"ר לותן יוצא את הארץ לטובעיים, תדחה ישיבת הועדה לטובעיים. (3) ענין ראש העין. בענין זה אני מצטרף מאוד לצדין כי החלטות שלי בתאמתו. קבענו ועדה זו וטיננו כרכזה את חבר-הכנסת ישראל יסעיהו אשר לא היה באן אמול והיום. לא יתכן כי ענין ראש העין יוזנח. אני מבקש מחבר-הכנסת ישראל ישעיהו לעשות הכל כדי לסכם את הברור.

על סדר יומה של הועדה בטובע הבא יועלה ענין המזבלה בחיריה. נציגי משרד הבריאות ואנכי היינו במקום יחד עם בא-כח העיריה. בינתיים הגיע הענין גם למשרד הפנים אשר הגישו את הענין למטפט לבית-הדין העליון. עלינו יהיה להזמין לישיבת הועדה את נציגי משרד הפנים ונציגי משרד הבריאות וכן לקבל את מסלחת נציגי המקום.

חברת-הכנסת רות הקטין העבירה אלי את מכתב קופת-חולים בענין הטפול בהבראת תינוקות. הענין רציני וקטור במשרד הסעד ובמשרד הבריאות.

ס. כפרית:

מציע להזמין לישיבה שניה את הגורמים המטפלים בהזנת התינוקות מאחר והענין אינו פשוט. התלונה שהובאה על ידי קופת-חולים היא כי משרד הסעד אינו עוזר להזנת התינוק. מן הראוי להעלות בוועדת הטיירות את הבעיה בהיקפה המלא. מציעה להזמין את ד"ר בבלי ממחלקת החנוך במשרד הסעד ואת נציג משרד הבריאות.

היו"ר ס. ארם:

חברים, אנו עוברים לסדר-יומה של הישיבה. יהיה זה הסובב האחרון של מסלחות, ובפנינו באן יוסבת מסלחת של מרפאי שיניים עולים חדשים, ולמטה מחכות עוד שתי מסלחות אחת של מרפאי שיניים ותקנים והשניה של הסתדרות מרפאי שיניים בעלי רשיונות.

אני מניח כי אנו שמענו את הדברים לא פעם. (קורה את הצעת חוק לתיקון פקודת מרפאי שיניים שהוגשה על ידי המסלחת של מרפאי שיניים עולים חדשים).

ירשו לי חברי המסלחת של מרפאי שיניים עולים חדשים להעיר לפסקה אחת בתזכירם (ב). אין פסקה זו שכנעת את הועדה מאשר אתם טוענים שלא הייתם מחליטים לעלות לישראל אם לא הייתה טובטחת לבט זכות עבודה בריפוי שיניים בישראל. משונה בעיני כי במקום לדבר על ענינכם אתם טעמדיט אותנו בפני התחזיכות שאין אנו מקבלים אותה. מצאתי לנחוץ להעיר זאת לגבי האזירה בה יתנהל הדיון. מאחר וזמננו מצומצם הייתי מבקש מחברי המסלחת כי יצטמצמו ויתרכזו בדבריהם.

מלטר דוד:

כבוד היו"ר, מבקש לשייך לב לדברי. דברי יואמים מהלב ואני מקווה כי יחדרו ללבו תיכם. אנחנו עולים חדשים ובטנו לכאן לא מתוך כפייה. למרות שמצבנו כאן לא היה מבוסס באנו לכאן כדי לתת חנוך לילדינו בארץ מולדתנו. ידענו כי כאן המצב הכלכלי קשה בפרט אחר מצע סיני. בכל זאת באנו אך לא ידענו כי יהיו אבני נגף בעבודתנו. יש לנו השכלה, למדנו וגמרנו קורסים.

היינו בקשר עם אקדמיות, שמענו הרצאות, עמדנו בבחינות בפני פרופסורים של האקדמיה הסטרטלוגית. הגשנו בחינות בשיטה החדשה, קראנו הרבה ועברנו את גיל ה-50. לערבם יש פתרון לבעיית ישראל; הם מציעים כי היהודים יחזרו לחו"ל והערבים לישראל. אנחנו עובדים למעלה מ-30 שנה במקצוע ולשיעור רצונם של הפציפטיים. קבלנו מכתבי המלצה מטשרד הבריאות בפולניה, הדואג גם הוא לבטחון הרפואה. עבדנו בבתי-ספר, בבתי-חרושת ובבתי-חולים. האם אשטתנו היא בכך כי באנו לאחר שהחוק נתקבל? האם אשטתנו כי ניתן לנו לעלות על ידי משרד הפנים הפולני, אשר בתחילה סרב ולאחר מכן הסכים? עשינו כל שיכולנו כדי לעלות לארץ, רבים מאתנו הושבו בכלא. אנחנו רק 60 במספר, יש בידנו תעודות, ועברנו בחינות.

אנו חסרי אמצעים. אין לנו אפשרות לכתוב בעתונות, אין לנו אפשרות לשכור לנו עורכי-דין. רבים מחברינו במעברות. ילדינו שואלים מדוע אבא אינך עובד, בחו"ל היו לך פציפטיים רבים ומדוע כאן לא נותנים לך לעבוד.

ההתנגדות להכנסתנו לחוק נובעת מפחד התחרות בלבד. מתנגדינו טוענים כי אין לנו הנתונים הדרושים לעבודה. רבים מבין הרופאים אני הורכתי אותם, אני הוצאתי את השיניים שהם שיברו.

גורלנו בידיכם, ומבקשים אנו מכם כי לא

תשפכו דמנו.

האם ישנן שאלות לחברי העדה?

היו"ר ס. ארם:

ד"ר רוזנטל:

חברי המשלחת טענו כי עמדו בבחינות בפני פרופסורים. אני מציע כי יכניסו זאת כתנאי-אם הם עמדו בבחינות בפני פרופסורים. עובדה זו חשובה. אני, למשל, לא ידעתי שלכולם ישנן תעודות וכי לסדר בבתי-ספר.

מה למעשה הם דורשים?

א. שוטסק:

הם דורשים לשחרר אותם מבחינות השכלה תיכונות.

היו"ר ס. ארם:

שתי שאלות:

ב"צ. הראל:

(1) אתם מסתמכים על הבטחות שניתנו לכם על ידי בחוץ-לארץ. הבטחות שהן בניגוד לחוק הישראלי. התעניינתי קצת, ועד כמה שאני קיבלתי אינפורמציה הבטחות מסוג זה שניתנו בציריות ישראל בחוץ-לארץ, אם הן ניתנו, הן בניגוד לחוק הישראלי. ידוע לי כי הן לא ניתנו. שאלתי אליכם היא, מאחר ואתם מסתמכים בנימוק רציני זה, האם תוכלו לפחות במקרה אחד, להוכיח בכתב שהבטחה כזו ניתנה על ידי אחת מציריות ישראל בחוץ-לארץ.

(2) קראתי בעתונות מודעות שפורסמו על-ידכם, אם כי היום שמעתי כי אין לכם אפשרות לא לשכור עורכי-דין ולא לפרסם בעתונות. קראתי מודעה ארוכה בעתון מסנה התרשמתי כי למדתם באוניברסיטאות ועמדתם בבחינות באוניברסיטאות. תבוא עליכם ברכה אם זה נכון, אך אם אין זה נכון אינני חושב שזו היא דרך של מסירת דברים לא נכונים. הייתי רוצה לשאול מה הוא מספר הדנטיסטים ביניכם שלמדו באוניברסיטאות, שקיבלו תעודות; שנבחנו באוניברסיטאות וקיבלו תעודות על למודיהם שם. היה רצוי לקבל על זאת תשובה ברורה, שיכולה היתה להיות בהחלט לטובתכם.

אני רוצה לשאול מה הן דרישותיה של המסלחת
מאתנו ? האם המדובר הוא בטחרור טכנינות

א. טוסטק:

השכלה תיכונית ?

אולי ישנם בינם כאלה שאינם מבינים עברית,
אפשר אולי לתרגם להם מה שנאמר כאן.

פ. זואריץ:

(מתרגם לחברי המסלחת את שנאמר על-ידי חברי
הועדה).

היו"ר מ. ארם:

קלטר דוד:

לשאלה הראשונה של ד"ר הראל. לפני שנה וחצי
בעת היותי בחופשה, נסעתי עם אשת החבר קונילו
לורסה, לצירות ישראל. לא ידעתי אז כי תהיה עליה, אמרו כי קיימת תקנה
שתהיה עליה. הצעת הצירות היתה להגיש בקשה לשלטונות הפולניים. הגשתי
בקשה למסדר הפנים הפולני. טענתי בפני אנשי הצירות כי אינני רופא שיניים
אלא מרפא שיניים וכי אני עובד מסקצועי כרופא וכי עזרתי לרופאים צעירים.
נאמר לי לא על ידי הציר כי אם על ידי המזכיר: "כן, יש צורך ברופאי שיניים,
ליהודים הרבה שיניים מקולקלות, לא תקבלו מקום בקופת-חולים מפני שאין
מקום, אך תוכלו לפתוח קבינט פרטי ולעבוד." לא ידעתי כי צריך הייתי לקבל
הגטחה זו בכתב. הוא יהודי ואני האמנתי לו.

לשאלה השנייה. אנחנו עמדנו בבחינות ושמענו
הרצאות של פרופסורים. היינו לא בקורס אחד, היו כמה קורסים, פעמיים
בשבוע עם הפסקות, בערך שלוש שנים. אחר הקורסים עמדנו בבחינות. שמענו
הרצאות ברוצלב והגטנו בחינות בלודז'. על כך יש לנו מסמכים לכולנו.
חבל שלא הבאנו זאת לישיבה. היינו כל הזמן בקשר עם האקדמיה הסטרטלוגית
אשר חייבה את חבריה לבוא להרצאות.

לשאלת חבר-הכנסת טוסטק. מצבנו הוא פזה
סטכיון שאחרנו את הטועד איננו רשאים לעבוד. אנחנו מבקשים שחרור מהבחינות.
אנו רוצים באותן הזכויות שעמדו לנו בחוץ-לארץ, ואתן הזכויות שניתנו
כאן עד 1954. אנו בסך-הכל 60 איש.

היו"ר מ. ארם:

קיבלנו תשובה לשאלות שהעמדנו. אני מודה לחברי
המסלחת.

(קורא לחברי הועדה רשימת נתונים מתוך החוברת
"תקנות ריפוי שיניים", אשר יצאה לאור על-ידי המועצה הכללית לריפוי שיניים,
לונדון 1957.)

לפנינו עתה משלחת מרפאי שיניים ותיקים,
(מוזיקנסקי אליהו, סלוצקי סטואל, שמוש שלמה). נענינו לבקשת המסלחת
והזמנו אותה שנית אם כי אנו מכירים את הבעייה היטב. הסיבה להענותנו
לבקשתם היתה כי נוכל לסמוע את אשר לוחץ עליהם.

ד"ר מוזיקנסקי:

אנו פונים אליכם בשם מרפאי השיניים חסרי
הרישיונות שאינם דוקא עולים חדשים לגטרי.
נודע לנו כי כאילו יורסך תנאי של השכלה תיכונית. על ידי כך ייפגע מצבנו
מאחר וכמעט לכולנו חסרה השכלה תיכונית. תנאי זה מבדילנו מאלפי קודמינו
אשר טהם לא נדרשה השכלה תיכונית. כאן ישנה טעות מאחר ובתיקון הקורס
יכלו להגיש בקשה בלי תנאים אלה ולהסתמך על הקלות על-ידי ועדה מיוחדת.

מדוע אנו מופלים לרעה מעולים חודשים, שלהם מותר להיות מגיל 35 שנה ?
תדשו לי להראות דוגמא על קיפוחו של החוק (קורא מכתב לשר הבריאות).

שלמה שמוש:

חברים נכבדים. רוצה אני להעיר לענין ההשכלה הכללית הנדרשת מאתנו. אמנם ישנם בינינו חברים אחדים בעלי השכלה תיכונית, אך לרוב הסכריע אין. ישנן לכך סיבות רבות ושונות. התחלנו לעבוד בגיל צעיר, צריכים היינו לתמוך בספחות, סבלנו מרדיפות הנאצים ומהמלחמה כך שאופי מקצוענו היה הפרקטיקה. אין לנו השלכה בתנ"ך, גיאוגרפיה, אך בשטח ריפוי השיניים אני חושב שיש לנו הרבה, אולי אפילו כמו רופאי שיניים שגמרו ברוסיה בתי-ספר לריפוי שיניים ותלו שלט על מסדרם "רופא שיניים" למרות אסור החוק על כך. הרופאים באים בטענות וצועקים כי מרפאי שיניים חסרי השכלה הנם סכנה לצבור. רוצה אני לשאול, אם זו סכנה לצבור, מדוע אינם יושבים במוסכים, בישובי-ספר ונותנים את הספול הסגיע לאזרחים. מדוע אינם מושיטים את העזרה גם דואגים הם כל כך לצבור. אנחנו באים למקומות הנידחים ונותנים עזרה לזקוקים.

ב- 1951 יצא החוק, ואז קיבלו כ- 400 חברים רישיונות לריפוי שיניים. מהם לא דרשו השכלה תיכונית, ומאתנו דורשים. מדוע ? האם איננו אזרחים כמותם, האם אין לנו רשות להיות ולהסתיך במקצוע שבו אנו עוסקים זמן כה רב, מדוע צריכים אנו להיות מקופחים ?

רוצה אני לציין כי אלה הם דברים היוצאים מהלב ואני מקווה כי יכנסו ללבכם. אני מקווה כי תחשבו היטב עד שתחליטו מאחר וגורלנו תלוי במצפונכם.

שמואל סלוצקי:

למעשה, ההכרה של החוק לתת רישיונות לעולים חדשים שהגיעו ארצה, הוכרעה לפני 5-6 שנים, וזאת על סמך פרקטיקה מקצועית, אף-על-פי שאין לאנשים אלה השכלה אוניברסיטאית. אקדמאית. הרישיון ניתן על סמך פרקטיקה מקצועית כנהוג בארופה. זאת אומרת, שהכנסת אז מצאה פתרון לבעייה שאנשים בעלי פרקטיקה מקצועית יוכלו לספל בריפוי שיניים. אנחנו כאן מייצגים את המאחרים, אלה שאחרו את המועד אז בגלל סיבות אישיות, כחיילים משוחררים וכו'. לדוגמא, אני ומשפחתי עלינו ארצה ב"יצירת ארופה". הגעתי ארצה עם סטען של 10 קילו, הווה מוסר שלם היה ברשותי דבר, ובמסיבות אלה לא הגשתי בקשה מאחר ולא ידעתי היכן אני עומד. אחרתי את המועד ב- 9 חודשים. אני בגיל הדרוש, בעל ותק של 20 שנה. בגלל חוסר אישור פורמלי אנו מוצאים את עצמנו מקופחים מאוד, ומוכרחים לכן לעבוד בסתר, או אם אין לאם פרנסה, זאת אומרת שבאטר לו כי מאחר ואין לו פרנסה עליו לאבד עצמו לדעת.

טעות היתה זו לוליא היו נותנים לאנשים לעבוד במקצועם. לא שמענו כי היתה תקלה שהיא בעבודתם של אלה שקיבלו את הרישיונות, אף-על-פי שלא דרשו מהם השכלה תיכונית. בהסתמך על השכלתם המוגבלת אך בהתחשב בעבודתם המעשית במסך למעלה מ- 20 שנה, נתנו להם את הרישיונות והם מצליחים בעבודתם.

אנו מבקשים כי תינתן לנו הזדמנות חד-פעמית, לתת אורכה לחוק הקודם. איננו דורשים רישיונות אוטומוטיים. נעזוב את ההשכלה התיכונית הכללית, אך אנו רוצים להיבחן בהשכלה לשמה, בהשכלה מעשית של ריפוי שיניים. תבחנו אותנו כאשר תרצו ואנו נוכיח את אפשרותנו להיות מרפאי שיניים.

אל יאמרו שתגדינו כי כל הזכות להם במקצוע. אנחנו משתדלים יום, יום לקבל את הידיעות המקצועיות החדשות ביותר, את כל החומר החדש. איננו תופטים פצינטיים ברחוב, הם מכירים אותנו ואין כל אלמנט של קונקרנציה. לדעתי, הוכחה ברובה הסכריע הוא על קונקרנציה.

בקשתנו היא לחשוב אותנו כעולים חדשים.
אם לא ינתנו לנו רישיונות עבודה, יהיה ברור כי רוצים לשלול מאתנו את
מקצוענו בו התמחינו למעלה מ- 20 שנה. באנו הנה בשליחות חברינו המקופדנים
(שלוטים וכמה במספר) שאחרו את המועד, ואשר לא ניתנה להם האפשרות להיבחר
ולראות את ידיעתנו במקצוע בו אנו עוסקים.

ד. נצר:
אני רוצה להכין את פנייתכם. האם כוונתכם
כי בתיקון לחוק תהייה פיסקה שתאמר כי לא
מחייבים כלפיכם השכלה תפכונית ?

ד"ר סוזינסקי: כן. רק זאת.

היו"ר ס. ארם:
האם ידוע לכם כי בחוק כפי שהוא מוצג באמר
כי לרשות מוסמכת ישנה הזכות לשחרר מסעיה
זה או אחר, אם הוא ימצא לנחוץ לעשות כך על ידי
הסלצת הוועדה המייעצת ?
אין אתם צריכים לראות את העניין הזה כאוטומטי.

בחוק המוצע ישנם שני דברים, תביעה להשכלה
תיכונית בתוספת האשנב. כדי שהתמונה תהייה ברורה לא הייתי רוצה כי החוק
יצטייר כאטום לגמרי.

אני מודה לחברי משלחת מרפאי שיניים ותיקים.

לפנינו עתה משלחת הסתדרות מרפאי שיניים
בעלי רישיונות (מר הינדס, מר וינסרשטיין, ד"ר קריזר).

ד"ר קריזר:
אנו מצטערים מאוד על כי צריכים אנו לגזור
מזמנכם היקר. אנו הופענו כבר לפניכם קודם
לכן והשתדלנו לתאר את כל העניינים.

דוקא אנו יודעים להעריך ערכה של השכלה
אוניברסיטאית, השכלה גבוהה. אני בטוח כי השכלה זו תהייה לתועלת אלו לנו
אם נגיע פעם למצב שכל העוסקים בריפוי שיניים בארץ יהיו בעלי השכלה
גבוהה.

רוצה אני לציין שוב כי עבודה קיימת היא כי
מרפאי השיניים בארץ לא הופיעו זה עתה אלא ישנה להם מסורת של שנים רבות.
מכירים אותם ויודעים שאינם סתם אנאלפבתיים כפי שהסתדרות מרפאי השיניים
משתדלת להסביר לקהל הרחב. כדי שתשתכנעו כי אנו דואגים באמת לבריאות העם,
הייתי מבקש את חברי מר הינדס שיקרא בפניכם מה שנכתב על ידי הד"ר נוימן
ממשרד הכריאות על עבודת מרפאי השיניים. (מר הינדס קורא את דברי ד"ר
נוימן על חשיבות ההכשרה המקצועית). התקשרנו עם האוניברסיטה, וביקשנו כי
יביאו ענף זה למסגרת המתקבלת על הדעת. תשובת הדיקן הייתה כי יעסקו בשינוי
פרופסור מאיר בא לידי הכרה כי אי אפשר יהיה לסגור את החק בפני העולים
החדשים שיבואו.

מה שהביא אותנו הפעם אליכם הוא רצוננו להביא
לידיעתכם את פרטומי הסתדרות מרפאי השיניים אשר אינם מראים על דמה גבוהה.
לדעתי, הדגש צריך היה להיות על הצעת חוק שיהייה לתועלת בריאות העם, ולועמל
ישנה רק דרך אחת והיא כי צריכים לקבל רישיונות עבודה אלה שהם באמת מועילים
שיניים, שעברו השכלה מקצועית, אלה שביקרו בית-ספר מקצועי, אם גם לא בית-
ספר על-יד האוניברסיטה, אלא בית-ספר לדנטיסטיקה, כדוגמת בית הספר בארץ-
רבות באירופה. זאת אפשר בקלות להוכיח, כפי שעשו זאת לגבי העלים החדשים.

ישנם כאלה שהיו באמת אנשים שעבדו מטעם הסתדרות מדיצינית, מטעם רופא-שיניים מקצועי. ישנה בידי עכשיו תעודה כזאת מרופא שבא מבודפסט, שעבד מטעם מועצת העיר וגם מטעם מועצת הבופאים. על פי דברים אלה אפשר בקלות להבין כי אלה הן סתם השמצות, כי אלה הם אנשים חסרי השכלה מקצועית, או שאינם ראויים ואינם מסוגלים למלא את התפקיד של מרפא שיניים.

משרד הבריאות יודע כי בין הסתדרות רופאי השיניים ישנם רופאי שיניים רבים שאינם רופאי שיניים, שאין להם תואר ד"ר, ובכל זאת הם בטצאים בהסתדרות רופאי השיניים ומסשיכים לעבוד. רבותי, לנו אין טענות, אנו גם לא דורשים דבר מלבד דבר אחד, אנו דורשים צדק. מה שטוב בשבילם, מה שלהם מותר צריך להיות גם לנו, לקבוצה אחרת שגם היא ממלאה את תפקידה בנאמנות. לדעתי, על הכנסת להוציא חוק, וטוב היה לו אפשר היה לסכם בכך את הפרשה. אך מכיון ואנו מקווים כי העליה תסתיים, מה יהיה דינם של אלה שיבואו לאחר הוצאת החוק. אנו נעמוד אחר-כך בפני אותה הבעיה העומדת לפנינו כרגע. לדעתי, קיים פתרון אחד בלבד. אני מסכים ומכיר כי המצב הנוכחי הנו בלתי ברור, בלתי גוף ובלתי ברור, וצריך להפסק. צריך להיות ענף אחד העוסק בריפוי שיניים, כדי לא להביא את האנשים שיבואו במבוכה ולמצב של יאוש. אין צורך לעורר תקוות שוא בחוץ-לארץ, כמו שעשו עד כה. אם הסוסדות שמתפקידם לדאוג למצב זה, ידאגו כי בחוץ-לארץ הציריות והנציגויות יודיעו לאנשים אלה ברורות את המצב, לא נעמוד בפני אותן הבעיות המוכרות לנו היטב עתה. בגרמניה, למשל, נתנו לדנטיסטים להיות רופאי שיניים, אך סיימו זאת אחת ולתמיד. יש לשתוח קו ולומר דינו. לדעתי, זו היא הדרך הטובה ביותר והצודקת ביותר, אם נלך בכיוון זה.

אני יודע כי כל אחד מכם הנו בעל השפעה גדולה. ישנם אנשים מכובדים בגיל 57 ויותר, מבין העולים החדשים, כי בשבילם כל המערכה הזו כרוכה בהוצאות גדולות שאין ביכולתם לעמוד בהן. המלחמה שהותיקים וגם החדשים מנהלים, גולה סכומים גדולים. יכולנו להקים מוסד מפואר לטובת אנשים סובלים בכסף המוצא על עורכי-דין ונסיעות. כל אחד מאתנו צריך להיות אוניקסיבי. כמו שמצאנו אצלכם הבנה גדולה לענייננו, אנו כטוחים כי ברצון מסותף לעשות משהו טהור בארץ זו, תהיו לנו לעזר.

ב. ארדיטי:

אם הבינותי דרישתכם, הרי היא מעמד שווה למרפאי שיניים הנמצאים כבר בארץ לזה של רופאי שיניים. אם הנחתי נכונה, מדוע אתם דורשים את אותן הזכויות לכם בלבד?

ד"ר קרינר:

הגיעו לידי הכרה אחת כי התואר רופא-שיניים אינו תואר אקדמי. תואר זה מציין מה אנשים אלה עושים. כמו שישנו ד"ר רופא עיניים, רופא אזניים או חרוג המציין בסת"א זה עוסק; זה שם מקצועי ברור. אני יודע כי תואר מרפא-שיניים הנו תואר חשוב מאוד, אנחנו גם לא מתנגדים אם רופאי השיניים ירצו "ד"ר רופא שיניים".

לשאלה השניה. כדי שהפרשה תגמר אחת ולתמיד, הצעתי כי אחר זמן מסויים, ידע האדם כי אינו יכול להמשיך כאן במקצועו. לפניו תהיינה שתי ברירות: האחת - כי כלל לא יוכל לעלות ארצה, השניה - ישנה את המקצוע.

א. טוסטק:

הייתי רוצה כי חברי המשלחת של הסתדרות מרפאי השיניים תחווה את דעתה לבעיות העומדות על הפרק. בפנינו בעייה של עולים חדשים, של מרפאי שיניים עולים חדשים שאחרו, בעייה של חסרי השכלה תיכונית. אתם כוותיקים בארץ ובמקצוע, וגם כמכירים את הבעייה יותר מאתנו, אתם לגופו של ענין יודעים מה האמת ומה

אלינה אמת, רוצה אני לומר לכם כי ישיבות הוועדות אינן ישיבות המליצה, הן ישיבות סגורות וענייניות.

ד"ר קרייזר: את המאחרים אין אני מייצגים, אך מכירים את הבעיה.

י. ניצני: עם הופעתכם שאלכם היו ד"ר אט אתם מייצגים את העולים החדשים שמסלחתם הופיעה בפנינו, על כך השבתם בשלילה. אני מבין כי הארגון שלכם הוא ארגון שכיר, ותשובתכם השמירה טעם רע בפני מאחר והאסמוספרה בארץ היא אסמוספרה של עליה.

בכדי לקשר את שני הקצוות של הפניות שהועלו בפנינו, מצד אחד הרופאים מומרים כי אין לכם השכלה מספקת כדי להיות רופאים, לזאת דרושה השכלה מוניברסיטאית. שמענו גם את הערכתו של ד"ר נוימן על הקורסים להשתלמות. אם רופאי השיניים לא נותנים לכם יד להשתלמות, האם אתם ממשיכים בזאת?

מר וינטרשטיין: כטובן. מוועושים זאת ללא עזרתם.

רוצה אני להדגיש כי אנו בקשר גם עם עולים חדשים, אנו בעד קבלת עולים חדשים. מנחנו היינו הראשונים שביקשנו לשנות את החוק, לתת לעולים את אותן הזכויות שהיו להם בחוץ-לארץ. אשר לקבוצה שאחרה, אנו מבינים את הבעיה, וידוע לנו כי 95% מהמבקשים אינם מסלאים את תנאי החוק. אשר ליחסנו להסדרות רופאי שיניים, קיימת מלחמה שהם תמיד המתחילים בה תחת סיסמת בריאות העם. הם עושים את כל המאמצים כדי לא לתת לנו את האפשרות להשתלם. הם לא מפסרו לנו להשתתף בקונגרס הבינלאומי של רופאי השיניים שהיה בישראל למרות השתתפותנו בקונגרס הבינלאומי ברוסא. טענתם היא כי אין לנו ההשכלה הדבשה. בין הפציניטים שלנו מאות רופאים ומשפחותיהם.

ד"ר קרייזר: לשאלתו של חבר-הכנסת שוסטק. אנו גלויי לב עם ועדת השירותים, ולפעמים צריכים אנו לגלות אמת מרה בקשר לכך. מאחר וישבנו בוועדות המיעצות, הזתה לנו האפשרות לראות מה טיבם של אלה שאחרו. ד"ר נוימן היה מעוניין כי אחת ולתמיד נסדר בעייה זו, לגמור עם בעלי הטענות. איפה שרק מצאנו טוענים, השתדלנו כי יעברו באופן שהיא. לכן, לועתי, לא צריכה בעייה זו להעיק עליכם ביותר מאחר ואם החוק יאמר כי רק אלה היכולים על-פי החוק להוכיח שהם מסוגלים להיות מרפאי שיניים, הרי במילא יצטרכו כל אלה ליפול מאחר ואין בידם כל הוכחות. נכנסו די מסתננים למקצוע לאחר קבלת החוק. רופאי השיניים נתנו לאנשים אישורים לפיהם טיילו תפקידים חשובים וכו'. החוק כפי שנתקבל הנו בסדר גמור יש רק לסגור אחת ולתמיד כדי שמי אפסד יהיה לבוא אחר כך ולפתחו מחדש, אחרת לא יגמר העניין לעולם. אם יהיה ברור כי חוק זה נגמר, ואם יבטיחו לרופאי השיניים כי לא יהיה כל פתח, יהיה הרבה יותר קל לאחד את רופאי השיניים ומרפאי השיניים להסדרות אחת, לארגון אחד מועיל.

היו"ר ט. ארם: חברים, מנחנו גמרנו את מערכת השאלות והתשובות. עכשיו נשארת הועדה לבדה לדיון. בגלל זמננו המוגבל עלינו להפסיק את הישיבה ולסיים את הדיון אחר שמיצת ד"ר מאיר בשבוע הבא.

ד"ר הראל: אני בכל זאת מבקש להזמין את שר הבריאות לישיבה.

היו"ר ט. ארם: אשר לתזונת תינוקות, יתכן ונקייה ישיבה נוספת בשבוע הבא, ולא ידחה העניין.